

filmben. Mi is nagyon meglepődünk, hogy ezek a filmek mennyire illenek a dalainkhoz.

– Ricky, mik voltak a benyomásaid a Songlines turnéval kapcsolatban?

– Örülünk, hogy sikerült együtt dolgozunk a rendezőkkel a zenénken és a gondolatainkon keresztül. Ezt bizonyítja az az Oscar is, amit a Lauenstein fivérek vehettek át a filmjükért. A turné jól futott. Sokan videoklipeket vártak, pedig nem győztük hangsúlyozni, hogy ezek nem a hagyományos értelemben vett klipek. A Songlines avantgardnak mondható mozifilm. Lipcsében teltházunk volt, és ott volt a legjobb közönségünk is. A jövőben azonban szeretnénk majd filmzenéket csinálni, minél az

Alphaville már induláskor kapcsolatban volt a filmekkel.

***

Hogy ez mennyire így van! Gondoljunk csak Godard filmjére, az Alphaville-re (amely sajnos nem szerepelt a nemrég véget ért Godard-sorozatban, a Magyar Televízióban). Levétítették viszont januárban azt a krimit, amelynek főcímenjét az AV írta (Golden Feeling), a film címe pedig a zsaru és a lány volt. Remélem, megnéztétek. Ha nem, nálam beszerezhető!

Vajda Ferenc

BIG IN JAPAN: MADE IN HUNGARY

Az alábbiakban egy érdekes történetet szertnék megosztani veletek. A dologgal, jobban mondván a dallal soha nem foglalkoztam igazán, de az eset a közelmúltban érdekes fordulatot vett...

De talán kezdjük a legelején: 1992: egy magyar, magukat techno zenekarnak nevező banda, a *Digital Scream* piacra dobta első kazettáját *The Mixx* címmel, amely végül is nagyon találó, mert feldolgozást feldolgozásra halmoztak. Nem különösebben kedvelem az ilyen zenéket, de akarva-akaratlanul is néhányszor végig kellett szenvednem, hiszen a fent említett időpontban épp katonáskodtam, s mint köztudott a lakatanyákban nem válogathat az ember (ennyit a közizlésről). A fent említett kazettán szerepel egy dal, ami voltaképpen az AV első dalának, a *Big In Japan*-nak a magyar nyelvű változata. Gondolom, mindenki tudja, hogy a *Nagy Szerelm* című nótáról van szó. Hadd ne idézzem vissza ama szavakat, melyekről a dal hallatán hangoztattam. Mindegyre nagyon népszerű volt a dal, – amin nem csodálkozom – és nem csak a lakatanyákban! Annyit még hozzá szeretném fűzni, hogy a magyar változat szövege kissé bárgyúra sikeredett. Később aztán már nem foglalkoztam a dallal, jöllehet a DS népszerűsége egyre nőtt. Olyannyira, hogy mára már a negyedik kazettájukat kornyikálhatták tele ilyen-olyan mixekkel, remixekkel.

Nemrég szöveget ütött a fejembe, hogy a DS első két lemeze többszörös aranylemez lett.

A kíváncsiságom vitt rá, hogy tollat ragadjak. Írtam Berlinbe, elmeséltem a történetet, és megkérdeztem, hogy a DS megvette-e a jogokat, egyáltalán megkapta-e az AV engedélyét a dal feldolgozására? (Ez a zenészvilágban általában bevett szokás, hiszen egy dal jogi védelme – ez alatt általában a szabad rablást, azaz a különféle lopások, feldolgozások elleni védelmet értjük – csak a zenemű hivatalos jogvédelem alá helyezésétől számított 25 év múlva évül el. – SeSp)

Hamarosan jött a válasz, amely természetesen nemleges volt, s a zenekar (!) megkért arra, hogy küldjek egy példányt a fent említett albumból. A kazettát (kazettákat) elküldtem.

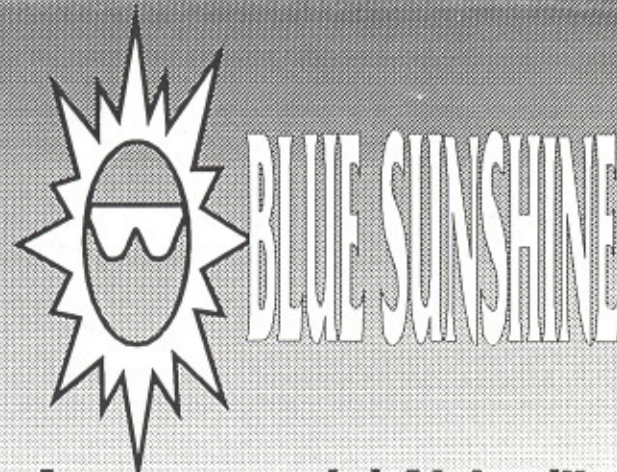
A befejezést nem tudom, viszont sejtem. Botrány nem valószínű, hisz az AV soha nem erről volt híres, viszont a DS fizetni fog a sok-sok ezer kazi után, nem is keveset. Ha jobban belegondolok, lehetne botrány is a dologból, hiszen ha meghallgatjuk a DS kazettáit, bizony nem csak az AV-től loptak el dalt (Itt nem a magyar feldolgozásokra gondolok.), s lefogadom, hogy azoknak nem vették meg a jogait.

Elgondolkodtató a dolog, hiszen lopásról van szó. A *Digital Scream* nagy pénzeket zsebelt be olyan dalokkal, mint például a *Nagy Szerelm*, holott a jogdíjakat kötelesek lennének átutalni az eredeti dal szerzőinek, tehát ez esetben az Alphaville-nek. Ezt azonban nem tették meg...

Vajda Ferenc

SECRET
STEPS

A magyarországi Alphaville
Fanclub időszakos kiadványa

PROSTITUTE

Sajnos, a megadott időpontban – mint azt már megszokhattuk –, nem jelent meg sem a már várva-várt LP, de még egy kislemezről sem kaptunk hírt.

Mivel már elég sok anyag összejött a nagy-lemez-várás időszakában, ezért – Vajda Feri javaslatára – megcsináltuk ezt a négylapos mini-fanzine-t, amiben azért elég sok érdekes csemegére lehet bukkanni.

Nem is szaporítjuk tovább a szót, reméljük, már mihamarabb belebotlunk ebbe a várva-várt „kurvába”...

FOREVER YOUNG
AFTERNOONS IN
UTOPIA
THE BREATHTAKING
BLUE · THE
FIRST HARVEST

INTERJÚ (MOONPAPER 93/3)

– Marian, miért nincs B-song az „One Step Behind You” maxin? Nagyon csalódottak voltunk.

– Egy B oldal, a megjelenés ellenére másodlagos fontosságú, olyan produkció, amely sok időt és erőfeszítést megkíván, legalább akkorát, mint az A oldal. Nem volt időm, mert időközben már elkezdtünk az AV-vel dolgozni.

– Marian, ki rajzolta a CELESTE pólón látható képet, és mit jelent?

– A kép Pablo Picasso egyik rézkarca, és „Ze Minotaur”-nak hívják. Annak a mintegy 100 illusztrációnak a része, amelyek 1930 és 37 között készültek, és „Vollard Suite” néven ismertek.

– Marian, mi a mellérendelés értelme a „Today”-ban Berlinnek és New York-nak?

– A „Today” egy igazi esetet ábrázol, eredeti elhelyezésben.

– AV, ki az az Eric a „Headlines”-ban?

– Eric egy zenész barátunk. Tudni kell róla, hogy bonyolult kérdésekre egyszerű, frappáns válaszokat tud adni. Az „Impossible Dream” dalszövegét együtt írtam Eric-vel, ez egy olyan dal, ami rajta lesz az új albumon...

– AV, megtartjátok az ajándékokat, amiket a rajongók küldenek?

– Mindig örülünk, ha megkapjuk az ajándékaikat, mindegyikhez ragaszkodunk. De kérnék valamit: ezen ajándékok legtöbbször nagyon drága. Ne küldjétek ilyeneket! A kapcsolat a legfontosabb. Leveleitek, lapjaitok, ötleteitek, kérdéseitek, valamint rajzaitok, verseitek, novelláitok a legjobb ajándékok!

– AV, láttok valamiféle különleges kapcsolatot Brueghel és Michelangelo között a TBB borítóján?

– Brueghel sokkal többször összefüggésbe hozható Bosch-val mint Michelangelo, ha a stílus és a szellem síkján szemléljük a dolgot. Mindkettő közelebb állt a reneszánszhoz, képeiken a földi valóság tökélye különbözik a mennyeitől, jóllehet, a középkorban a mennyi valóság volt az értékadó. Brueghel „Turmban”-ja elmélkedik: a földi valóság tévedéseit összehasonlítja a mennyivel. Michelangelo másként látta mint szobrász, és másként, mint építész. Egy kortársa mondta róla; a Mester, aki megvilágít mondon a ragyogásával. A mennyi Michelangelo Buonarrotti.

– AV, a HISTORY kazettáról kiderült, hogy néhány dal, amit 1989-ben hallottunk először, hogy

már korábban megírtatok. (Pl. She Fades Away) Az új albumon lesznek olyan dlok, amelyeket még a 80-as években írtatok?

– Nem.

– Mondanátok valamit az „Islands”-ról, melyről nem hallottunk a HISTORY előtt?

– Az „Islands” egy feldolgozás. Az eredeti szerzeményt egy New Music nevű banda követte el. Egy csodálatos dal. 1987-ben játszottuk egy Tempodrome-i koncerten. Létezik egy 1990-es feldolgozás a Camouflage-tól, de nekem nem különösebben tetszik.

– AV, az „Universal Daddy” első változatának van valami köze a prostitúcióhoz?

– A dal megkísérli bemutatni a változást a gyerekkortól a felnőttkorig. Így próbálok kifejezni, hogy a kísérlet nem sikerült. Nem tudom értelmezni a kórust, másrészt ez egy régi, meg nem jelent szövegtörődék. Egy 7 éves gyerek él egyedül, egy nagy, magányos házban a város peremén. Mindent a televízióból tanul, amit egy titkos, láthatatlan hatlom vezet. A gyerek szülei korán meghaltak, a TV az egyetlen barátja. A TV neve: Universal Daddy. Egy éjjel a gyerek azt álmodja, hogy a játékaik életre kelnek, a világ tele lesz mackókkal, ólomkatonákkal, fagyaltárusokkal, de a televízió kék fénye mindent bevilágít.

Nincs már igazán mondanivalója, ezért nem is nagyon kedvelem ezt a dalt. A demo verzióknak sokkal jobban kiütözik a jellege, mint a későbbi hivatalos verzióknak.

– AV, akartok beszélni a dalaitok eredetéről? Ha igen, íme egy jó kérdés: HOGYAN készült a „Next generation”, ami a kedvenc dalom? Van demo változata? Esetleg ötlet arra, hogy hogyan lehetne új-rakeverni a dalt?

– Ezt a dalt is játszottuk Bejrútban, egy másik, szerintem jobb verzióban. Már gondolkodtunk azon, hogy kiadjunk egy CD-t, amin az eddigi B songok lennének új-rakeverve, mint egy „Second Harvest”.

– AV, hogyan komponáltok egy új dalt?

– Általában többet dolgozunk egy dalon, mint 12-18 óra. A „For A Million”-t, például egy hónapig vettük fel. Néha hosszabb időre megszakítunk egy munkát, mint pl. a She Fades Away esetében, aztán más ötletekkel vesszük fel pár év múlva. Persze rövidebb ideig is tartottak felvételek: a „Next Generation” s a „Like Thunder”-t egy napig vettük fel.

Fordította: Vajda Ferenc

ALPHAVIDEO 1984-1992

Lassan–lassan azért minden megszerezhető és elérhető, bár soha nem voltam igazán optimista az AV-videókkal kapcsolatban. Tíz év elteltével végre sikerült szereznem egy válogatást, s szerencsémre ez az anyag összefoglalót is nyújt az 1984-92-es időszakról. Korábban egyszer már lett volna lehetőségem videogyűjtemény beszerzésére, csak azt a posta elbaltázta. Igaz, azért elég szerencsém volt, mert elég sok AV videót láttam időközben, csak az összegyűjtésükre nem gondoltam. Ezt az anyagot is egy német barátunk küldte, így érthető, hogy a legtöbb video, illetve tv-fellépés német adásból való.

Hogy kinek melyik fog tetszeni, vagy nem tetszeni, döntse el maga. Csak néhányat szeretnék kiemelni a sok közül. Nagyon tetszik a Big In Japan videója, de a kedvenc a Jet Set. Számomra egy kicsit a Rocky Horror Picture Show-t idézi, s szerintem mások is így lesznek vele. Az már csak az Alphaville dicséretére válik, hogy ők maguk írták a forgatókönyvet. Sajnos, a Sounds Like A Melody csak egyszer szerepel a kazettán, helyesebben egyszer sem, mert a video eleje van csak meg. Ezt a dalt láttam egyszer 1985-ben a Zenebutikban, ott egy nagyon klassz változata ment le. A video egy garázsban, vagy egy műhelyben játszódik, csak a sok régi autóra emlékszem. (Volt benne egy olyan momentum is, hogy Marian az egyik versszakot egy telefonkagylóba énekelte, ha jól emlékszünk – ScSp) Ha valaki meg tudja szerezni, mindenképpen szóljon! Jó a Forever Young és a Dance With Me videója is, de a FY koncert-verziója (ami a Magyar Televízióban is volt), sokkal jobban tetszik.

Nagyon sok beszélgetés is van a zenekarral a videó és a TV-fellépések között, íme néhány fontosabb és érdekesebb az 1989-ben és 90-ben elhangzott interjúkból:

– Miért tartottatok olyan hosszú szünetet az albumaitok között?

– Ezek nem szünetek voltak, tulajdonképpen dolgoztunk. Sokat kell dolgoznunk a szövegen és a zenén, hogy tökéletesek legyenek.

– Zen-eileg sokkal jobb lettetek lemezeiről lemezeire...

– Pontosan erről beszéltem. A TBB-n két évig dolgoztunk a saját stúdióinkban. Rengeteget kell dolgoznunk, hogy jó zenét csináljunk, s ugyanez vonatkozik a szövegeinkre is. Dalainkban a saját gondolatainkat adjuk tovább. Annak idején például az Utopia egy álom volt, s a lemezen valóra váltottuk ezt az álmot. Amikor aztán elkezdtünk dolgozni Klaus Schulce-cal, nagyon izgultunk, mert nem ismertük, és fogalmunk sem volt, hogy mi fog kisülni a közös munkából.

– És mi a helyzet a filmekkel?

– Az ötlet onnan származott, hogy olyan videókat akartunk csinálni, amelyben nem mi szereplünk. A lényeg az volt, hogy találjunk olyan rendezőket, akik odaadják filmjeiket a zenénkhez. Végül is egy 45 perces mozifilm kerekedett ki belőle, amit moziban fognak vetíteni, s meg fog jelenni videokazettán is.

– Hogy érzitek magatokat, most, hogy annyi év után ismét népszerűek vagytok?

– Izgalmas, de inkább a munkára koncentrálnak, arra, hogy továbbfejlesszük a stílusunkat. A stúdióink és a munkánk a legfontosabb, de persze reméljük a további sikert.

***

– Marian, utoljára két hónapja láttalak Münchenben, a Video Music Awards-on. Mit csináltak jelenleg?

– A napokban volt a SONGLINES premierje, a következő hónapban pedig turnéra indulunk a filmmel, amit Németország nagy mozijaiban mutatunk be.

– Hogyan dolgoztatok a rendezőkkel?

– Mivel nem szerettük volna mi megfilmesíteni a dalainkat, így a rendezők teljesen magukra voltak utalva. Nagy érdeklődést mutattak, és örömmel dolgoztak a filmekben. Teljes szabadságot adtunk nekik, bármelyik dalt választhatták, és olyan történetet rendezhettek hozzá, amelyet ők akartak, nem szóltunk bele ezekbe a dolgokba. Előfordult, hogy egy Jugoszláv és egy Ausztál rendező teljesen hasonló történetet készített egy dalhoz. Aztán mi kiválasztottuk a nekünk legjobban tetszőket, és ezek kerültek bele a